

Покров Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії.

В «історії свята Покрова» сказано: *«Богородиця явилася до людей, що молились, з довгою і широкою стрічкою в руках».* На тій стрічці були зображені хрести. У переказі говориться, що диво сталося в X столітті в столиці Візантії - Константинополі.

У неділю 1 жовтня (14 жовтня - за григоріанським календарем) у Влахернській церкві відбувалася нічна служба. В ту ніч, коли була облога міста, безліч місцевих жителів вирушили шукати порятунку в місцевий храм, серед яких був і святий Андрій. Люди молили про допомогу - на Константинополь напали вороги. За легендою саме юродивий Андрій перший побачив диво. У якийсь момент він підняв очі вгору, і перед ним постала Пресвята Богородиця. Як описує Дмитро Ростовський, Діва Марія вся сяяла сонячним світлом. Вона зняла з голови сяюче як блискавка покривало і простягнула його над усіма присутніми в храмі». Разом з юродивим все що відбувається зміг побачити і його учень Єпіфаній. Андрій запитав у свого учня, чи бачить він знамення. На що Єпіфаній йому відповів:

«Бачу, святий отче, і жахаюся!»

Сьогодні ми з вами святкуємо велике свято для нас, для жителів Русі, тому що його не скрізь шанують і не скрізь знають. У Святі закладена деяка таємниця, і ось сьогодні церква нам сповіщає цю таємницю, відкриває нам якусь занавісточку в невидимий світ, і каже: «Бачиш, що там відбувається?» А там Богородиця постійно молиться своєму Синові про порятунок роду людського і про тих, які вірують в Сина Божого, тому що всі свята Божої Матері відносяться до Її земного життя. Зачаття, Різдво, Введення в храм, Благовіщення, Успіння ... Це свята, які стосуються Її фактичного земного життя, всього, яке Вона прожила. А вже Покрова - це свято посмертної слави. І це завдяки тому, що Андрій Царгородський бачив Її в храмі, в стані коли вона молиться,

він про це людям і повідомив. Він бачив, як Вона розпростерла свій покров і молилася Синові своєму, щоб прийняв Господь Ісус Христос кожну людину, що молиться йому і закликає на допомогу Її, Матір Ісуса Христа. Це було чудове бачення, але виникає питання - хіба мало в житті буває чудесних видінь? Що, з кожного чудесного бачення робити свято? Чудесних видінь в житті церкви було тисячі і ще будуть тисячі, що, ми кожне бачення будемо в свято перетворювати? Ні. А чому тоді це бачення перетворили? Тому що в цьому баченні церква помітила якийсь загальний принцип життя. Виявляється, цей одиничний випадок відкрив якийсь загальний принцип небесного життя і нашого з вами земного буття. Тобто молитви Богородиці є невпинним покровом і безперестанним захистом, клопотанням за рід людський перед Богом. І в це свято ми поєднуємо всі випадки, коли Божя Матір рятує або окрему людину, або цілі народи. Скільки міст, скільки окремих людей отримали порятунок, **напоумлення**, підняття від одра хвороби, порятунок на війні, позбавлення з в'язниці молитвою Богородиці! Це все є Покров. Ці мільйони випадків, колишніх і майбутніх, вони вміщуються сюди, в це свято Покрова, коли Богородиця молиться Синові за всіх людей, особливо за тих, які вірують в Того, Кого вона народила. У Господа Ісуса Христа, який на землі має тільки Матір, а Отця на землі не має, а на небесах має тільки Отця, а Матері на небі Ісус Христос не має.

Ось ми сьогодні просимо Божу Матір, щоб ми не просто згадували незліченні події допомоги, що були раніше, тому що в спогаді про колишнє радості мало, якщо колишнє не повторюється в майбутньому. Ми віддаємо належне Божій Матері за те, що було, і просимо за те, що буде. Сьогодні місце цих відвідин Божої Матері землі і роду людського - це Влахернська церква в Константинополі.

Освячення Храму Жон-Мироносиць ус. Привітному

13 вересня Високопреосвященніший архієпископ Черкаський і Канівський Феодосій звершив велике освячення храму на честь святих жінок-мироносиць у селі Привітне, що знаходиться у Чорнобаївському районі. Храм розташований у приміщенні колишнього сільського клубу, збудованого тут ще у середині 50-их років минулого століття. Своєї церкви в цьому селі не було, оскільки його формування і розвиток як окремої адміністративно-територіальної одиниці припало на радянську добу. Церковні богослужіння тут звершувалися й раніше, з початку 2000-их років, але саме сьогодні, з повним завершенням ремонтних робіт пристосоване приміщення остаточно набуло церковного вигляду і було освячено уставним чином. Перед початком владика Феодосій розповів парафіянам про велике значення священнодійств, які звершуються під час освячення, і поздоровив присутніх з тим, що вони є безпосередніми свідками й учасниками радісної події народження храму Божого. Після освячення Високопреосвященніший владика Феодосій у співслужінні кліриків Чорнобаївського благочиння очолив Божественну літургію. Слова щирої вдячності були сказані на адресу керівників місцевого сільського господарства СТОВ «Красенівське», а також голові асоціації фермерів Чорнобаївського району Петру Григоровичу Душейку та іншим добродіям. Наприкінці владика звернувся до присутніх з проповідницьким словом і надав їм своє архіпастирське благословення.

